

11

1339. Ἀστυν. διατάξεις κατὰ τῆς πολυτελείας ἐν Κ ρ ή τ η·
ἐν 422, §§ 14-28 (λατινιστί), σ. 464-468.

12

1346-1347. Ὀρκομωτικὴ Συνθήκη ἐμπορίου καὶ συμμαχίας, μεταξὺ Τζε-
λαλλεδὶν Χηδὴρ Μπέη ἀμηνῶ τζελεπῆ Ἀἰδινόγλου καὶ τῶν Ἰωαν-
νιτῶν Ἱπποτῶν τῆς Ρόδου, ἢ τῶν Γενουατῶν τῆς Χίου·
ἐν 219, σ. 363-366 καί, ὁρθότερον, ἐν 128, σ. 255-257.

13

1347. Σύμβασις Γενούης, σχετικὴ πρὸς τὴν Χίον,
περιέχουσα διάταξιν περὶ τοῦ ἐφαρμοστέου ἐν τῇ νήσῳ Δικαίου, ἐν 438, σ. 271-285.

14

1365. Δίπλωμα Φιλίππου Β', ἡγεμόνος τῶν Ἀνδηγαυῶν, ἐπικυροῦν δύο
προγενεστέρας (ἔτους 1357) ἀποφάσεις τοῦ ἀδελφοῦ του Ροβέρτου,
καθ' ἃς ἀνεγνωρίζοντο ἅπαντα τὰ προνόμια 33 ὀρθοδόξων ἱερέων τῆς ὑπαίθρου Κ ε ρ-
κ ύ ρ α ς, προνόμια πηγάζοντα ἀπὸ τοῦ δεσπότη Ἡλείου Μιχαήλ Β' (1246), ἐν 311,
σ. 594-596, ἐν λατινικῇ μεταφράσει, μετὰ μακρᾶς ἀναλύσεως τοῦ ἐκδότου, αὐτόθι, σ.
587-608. Πρβλ. 276, σ. 48-52.

15

1367. Διάταγμα 9 Ἀπρ., τοῦ ἀνδηγαυοῦ ἡγεμόνος Φιλίππου Β', «τοῖς
ἄρχουσι καὶ ὑπουργοῖς τῆς πόλεως καὶ νήσου Κ ε ρ κ ύ ρ α ς, ἥτοι τοῖς
νῦν τοποτηρηταῖς καὶ τοῖς οἰκείοις διαδόχοις»,
ἐν 276, σ. 70.

«... Διατάσσομεν αὐστηρῶς πάντας καὶ ὀρίζομεν, νὰ μὴ ἀναμιγνύεται ὅποιοςδήποτε εἰς
τὰς ὑποθέσεις τῶν γραικῶν ἱερέων καὶ κληρικῶν...».

16

1371. Διάταγμα 9 Ἀπρ. τοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος,
ἐν 276, σ. 89.

«... ἀποφασίζομεν... ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν παύσῃ πᾶσα οἰαδήποτε ἐπέμβασις τῶν Ἀρχῶν
εἰς τὰ τοῦ Κλήρου καὶ τῶν ἐλλήνων ἱερέων...».

17

1387. Χρυσόβουλλον δουκικὸν τῆς 8 Ἰαν., δι' οὗ ἐπεκυρώθη ἡ προσάρτη-
σις τῆς Κ ε ρ κ ύ ρ α ς·

ἐν 434, Appendice, σ. LXV–LXVIII, ἔγγραφον ΕΕ. Τὸ χρυσόβουλλον τοῦτο ἐδέχθη σχεδὸν ὅλους τοὺς ὅρους τῆς ἀναφορᾶς τῶν Κερκυραίων, ἀπὸ 26 Μαΐου 1386 (αὐτόθι, σ. LX–LXII, ἀριθ. ΒΒ). Πρβλ. καὶ ἐν 156, σ. 9.

«... *Instrumentum juramenti fidelitatis seu homagii facti illustri ducali dominio per Ambasciatores et Sindicos Universitatis corphoy et capitula eidem de speciali gratia concessa, per ducalem dominium supradictum... Item quod omnes homines qui erant et habitabant in civitate et insula supradicta... habeant, teneant, pacificeque possideant, omnes domos, terras, campos et vineas, baronias et pheuda cum eorum vassallis et villanis, ceteraque alia omnia eorum bona mobilia et immobilia que tum recte et juste habebant, tenebant et possidebant, nec non earum bonas consuetudines quas antiquitas habuerunt cum omni eorum arbitrio et voluntate ac si de novo concederentur eisdem... Et quum ipsi corphyenses in facto dohariorum et aliorum, possent habere suas consuetudines, quibus in aliquo non derogarent per presens capitulum in damnum eorum, reservetur in libertate predicti domini ducis, suique consilij addendi et minuendi ut expedire videbitur pro bono statu et conservatione civitatis et insule sepe dicte...».*

18

1388?– Χρονικὸν τοῦ Μορέως.

Ἀπὸ νομικῆς πλευρᾶς ἐνδιαφέρον διὰ τὰς συχνάκις ἀναφερομένας Ἀσσίζας (πρβλ. ἀνωτ. ἀριθ. 10). Ἐνδιαφέρουσα δικονομικῶς ἐν τῷ Χρονικῷ ἡ περιγραφὴ τῆς δίκης τῆς Μαργάριτας τοῦ Neuilly (στ. 7417–7619). Πρβλ. σχετικῶς 233. Πλὴν τῆς, παλαιότερας, ἐκδόσεως τοῦ Χρονικοῦ ἐν 399 καὶ τῆς, ἀρίστης, ἐν 449, ὑπάρχει καὶ ἡ προχειροτέρα ἐλληνικὴ, ἐν 167. Περὶ τοῦ Χρονικοῦ, ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως, βλ. 134.

19

1393. Χάττι χουμαγιούν σ. Βαγιαζήτ Α', τοῦ Ἰλδιρίμ, ὑπὲρ τῆς Βλαχίας,
ἐν περιλήψει, ἐν 369, τ. Γ', σ. 369–370.

20

1414. Συμφωνία μεταξὺ σ. Μεχμέτ Α' καὶ Ἰουστινιάνῃ τῆς Χίου,
μνημ. ἐν 451, σ. 50.

21

1423. Ψήφισμα ἀπὸ 10 Ἰουλίου τῆς Ἑνετικῆς Γερουσίας, περὶ παραδόσεως τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης εἰς τὴν ἐνετικὴν Αὐθεντίαν ἐν 244, σ. 40–41.

[Ὁ δεσπότης τῆς Θεσσαλονίκης Ἀνδρόνικος Παλαιολόγος] «αὐθορμήτως... μὲ καθαρὰν καὶ καλὴν ἀπόφασιν, θέλησιν καὶ συναίνεσίν του, ὡς καὶ τῶν βαρῶνων του, ἐλλήνων ἱερέων καὶ ἱπποτῶν, μεθ' ὅλης τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ λαοῦ συμφωνοῦντος, ὑπὸ τινος ὅρους καὶ συμφωνίας, σχέσιν ἔχουσας μὲ τὰς θρησκευτικὰς τῶν τελετὰς καὶ τὰ ἔθιμά των...».

